

BULLETIN

NÁZORY - INFORMACE - DISKUSE - HISTORIE - DOPISY

NĚKTERÉ PODIVNÉ POSTOJE EU K USA

Chtěl bych, vážení čtenáři, zmínit skutečnost, o níž se domnívám, že nabývá na aktuálnosti. Ze sdělovacích prostředků se hrne stále častěji osočování U.S.A. Jednou je přetřásáno nevhodné chování amerických vojáků v arabských zemích, podruhé je kritizováno špatné zacházení s muslimskými vězni nebo přelety letadel US Air Force nad Evropou, atd. Prostě při každé příležitosti nadávat Spojeným státům je zřejmé v módě.

K tzv. „syndromu tikající bomby“ a ceně za střet s terorismem, která spočívá na bedrech U.S.A., se nepřihlíží a tak se nezmiňuje, bohužel. Hitem rétoriky evropských politiků je m.j. zrušení věznice na U.S. základně Guantanamo na Kubě. Požaduje se, aby muslimští teroristé, u nichž existují důkazy o provinění, byli souzeni a ostatní, kde důkazy chybí, byli propuštěni.

Představme si následující hypotetickou situaci. Zpravodajské služby odhalí a pochyťají piloty letadel z 11. září před tímto datem, takže útok na N.Y. a Washington se neodehraje. Připravené piloty předají na Guantánamo a začne celosvětová kampaň za jejich propuštění, neboť jsou nevinní nelze je soudit

bez důkazů o provedení teroristického činu. Tak zní litera zákona v mírových podmínkách v demokratickém systému. Jenže současný stav není sice válečný, ale ani zcela mírový, neboť muslimové vyhlásili svatou válku „džihád“ s veškerou vehemencí a odhodláním.

V takové situaci je zřejmě logické izolovat nebezpečné exponenty protistrany.

Po útoku na Pearl Harbor byli totiž Japonci v U.S.A. také internováni či sledováni. V dosti těžké době pro U.S.A. lze sotva vymyslet jiný přístup, ale vzniká značný prostor ke kibicování. Proto se asi EU ráda staví k U.S.A. zády a pyšní se tím - hezky se to nosí a bohužel nezpochybňuje. Je to pošetilá a krátkozraká politika, neboť jsme a vždy budeme na stejné lodi a U.S.A. bude stále představovat mohutnou záštitu této společné lodi. Domnívám se, že EU by měla být solidární a neplivat do hnízda atlantické - euroamerické civilizace. Bylo by nanejvýš vhodné usilovat o zlepšení vztahů s U.S.A. a věnovat více pozornosti jejich kladům.

Ing. Přemysl Urbánek, člen SP USA Praha

Z OBSAHU:

- NĚKTERÉ PODIVNÉ POSTOJE EU K USA
- MADELEINE
- RYTÍŘI SV. LAZARA A VÁLKA SPOJENÝCH STÁTŮ ZA NEZÁVISLOST
- „JSME PŘIPRAVENI JEDNAT SAMI“!
- VZPOMÍNKA NA SLAVNÝ ZÁJEZD
- ČESKOU KONZULKOU V LOS ANGELES
- AMERICKÉ FILMY V NAŠICH KINECH V LETECH 1968-1985
- NOVÉ FILMY USA V NAŠICH KINECH
- NOVÉ ČTENÍ O USA
- MIPT

Národní institut paměti pro prevenci terorismu (MIPT) se nachází v Oklahoma City a věnuje se rozšiřování a zprostředkování informací jak pomoci zabraňovat terorismu a zmírňovat jeho následky. ... více na str. 12

MADELEINE

Navštívila jsem akademickou sochařku Věru Růžičkovou-Bejrovou a zjistila jsem, že vytvořila portrét ženy, na kterou by Češi neměli zapomenout. Tou ženou je Marie Jana Korbelová, pražská rodačka. Jméno Madeleine přijala při studiu ve Švýcarsku.

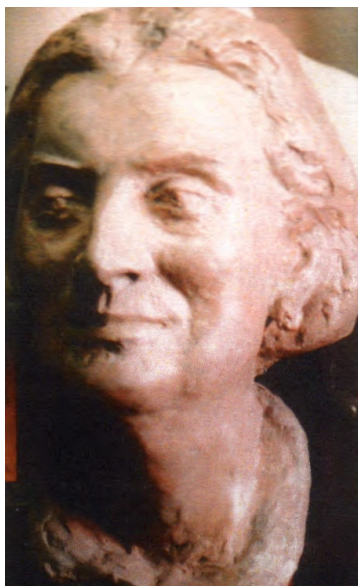
Vystudovala politické vědy, veřejné právo a nauku o státu. Původně pracovala jako reportérka. Byla poradkyní rady národní bezpečnosti. Dále byla první americkou ministryní zahraničních věcí, tj. i nejvýše postavenou ženou v historii americké vlády. Důležitou měrou se zasloužila o přijetí ČR do NATO. Kromě politických aktivit působila i na Georgetownské univerzitě, kde přednášela mezinárodní vztahy. Byla provdána za novináře Josepha Albrighta, je matkou tří dcer. Příští rok bude její JUBILEJNÍ. Narodila se 15. května 1937.

Najde se do roka umístění pro bustu, která by široké veřejnosti připomínala tuto ženu, která plnila stránky novin a byla médií nazývána „nejmocnější ženou světa“.

Portrét vytvořila česká sochařka, členka Jednoty umělců výtvarných, členka výtvarné skupiny Femina. Narodila se v Nové Pace r. 1924. Studia ukončila v ateliéru prof. Wagnera. Její díla jsou zastoupena ve sbírkách Galerie hl.m. Prahy, v Národním divadle v Praze - v historické budově je busta prof. Dr. Václava Holzknechta, v Obecním domě v Praze dirigenta Dr. Václava Smetáčka, v Karolinu JUDr. Milady Horákové. Vytvořila podobizny Martinů, Chopina, Vančury, Němcové, Einsteina, Gándhiové, V. Nováka, Artura Rubinsteina. Portrét Madeleine vytvořila při její návštěvě oslav TGM. Vedle vlastní tvůrčí činnosti pracovala jako restaurátorka, tvořila kovové stolky a rámy zrcadel. Nebyla členkou KSČ a tak se nemohla věnovat výhradně sochařské tvorbě. Přesto uskutečnila šest samostatných výstav a zúčastnila se mnoha kolektivních výstav. Její pracovitost a um je obdivuhodný.

T.č. je Madeleine ve společnosti Chopina v autorčině ateliéru. Jak dlouho asi ... Přeji jí, aby šla do světa a doufám, že nejsem sama.

Věra Lišková,
členka SP USA Praha

Akademická sochařka Věra Růžičková-Bejrová žije a pracuje v Praze 5, 159 00 Malé Chuchli, Zbraslavská 35/16

RYTÍŘI SV. LAZARA A VÁLKA SPOJENÝCH STÁTŮ ZA NEZÁVISLOST

V sedmdesátých letech XVIII. století se třináct anglických osad v Americe vzbouřilo proti panství Anglie, vytvořilo Unii a 4. července 1776 Kongres amerických států, vedený Georgem Washingtonem, proklamoval nezávislost tehdejší kolonie na Velké Británii. Následovala válka, která probíhala nejen na pevnině, ale i na moři. V Americe trvala až do vítězné bitvy u Yorktownu v roce 1781, kdy byl zajat anglický generál Cornwallis. V roce 1783 podepsala Unie s Anglií mír ve Versailles, kterým Anglie uznala nezávislost Unie a postoupila jí území až k Mississippi. Španělsko získalo Floridu a Louisianu prodalo později Napoleonovi. Unie ji koupila v roce 1803 a v roce 1819 získala i Floridu.

Příčiněním Benjaminu Franklina dojednala Unie záhy po svém vzniku spolek s Francií, Španělskem a Holandskem. Francouzská vláda krále Ludvíka XVI. se rozhodla podporovat Ameriku a mnoho francouzských aristokratů se pak zapojilo do bojových akcí a sloužilo i přímo pod Washingtonovým vedením. Stvrzení vzájemné aliance Francie s Amerikou však vedlo k válce mezi Anglií a Francií. Do těchto akcí se následně zapojilo francouzské loďstvo i polní expediční sbory pod vedením hraběte de Rochambeau, který sám byl z rodiny rytířů sv. Lazara. Účastnil se rovněž i větší počet rytířů sv. Lazara, který měl svou základnu ve Francii. Jedním z nich byl i markýz de Chastellux, generálmajor, který sloužil v armádě hraběte de Rochambeau. Mezi ostatními možno jmenovat i de Brissac regiment, který se po boku Američanů účastnil již zmíněné vítězné bitvy u Yorktownu.

Z rytířů sv. Lazara Mezinárodní Bulletin tohoto řádu jmenoval celou řadu těch, kteří se ve vedoucích funkcích účastnili pozemních i námořních bitev za nezávislost Ameriky. Mezi jinými je na předním místě uveden rytíř sv. Lazara, komodor markýz de Chabert-Cogolin. Pod admirálem d'Estaing velel lodi „Vaillant“ a později „Saint Esprit“. V roce 1782 byl zraněn u Chesapeake a v roce 1792 byl povýšen na admirála. Dalším jmenovaným admirálem byl Armand Claude Poute, markýz de Nieul. Rovněž byl zmíněn viceadmirál Claude Renard de Fuschambert, markýz d'Ambliment.

Mezi celou řadou ostatních vyniká Antonie François, vicomte de Beaumont, divizní velitel, který získal slávu jako kapitán lodi „Junon“. Proslavil se potopením lodi HMSD Fox (HMS je zkratka pro loď Jeho veličenstva) a zajmutím anglické fregaty, kterou obsadil v roce 1778. Jeho portrét s výrazným křížem sv. Lazara dodnes zdobí Národní námořní muzeum v Paříži.

*Ve zkrácené verzi dle původního článku
Guy Coutant de Saisseval, GCLJ*

volně přeložil Petr Jílek, KCLJ

POBOČKA SP USA BRNO

Členské schůze budou opět každé třetí pondělí v měsíci od 17.00 hod. v Občanském klubu městské části Brno-střed, Kounicova 43, mimo letní prázdninové měsíce.

Termín schůzí 2006:

18. září, 16. října,
20. listopadu, 18. prosince.

Připravované akce:

ČERVEN Praha - parníkem po Vltavě -
SP USA - Pobočka Praha 17. 6.
Brno - Soběšice - Independence
Day USA,

ŘÍJEN areál střelnice, asi pátek 30. 6.
Ostrava - Halloween,
asi sobota 28. 10.
LISTOPAD Brno - Thanksgiving Day,
asi sobota 25. 11.

Zatím termínově neurčené akce:

- Besedy s JUDr. Gitou Fuchsovou, generální konzulkou v Los Angeles.
- Opětné setkání s brněnským rodákem Dr. Lubo Králíčkem, akademickým malířem, žijícím ve státě New York a povídání o jeho umělecké tvorbě a životních osudech.

Viktor Souček, v.r., President pobočky SP USA Brno

"JSME PŘIPRAVENI JEDNAT SAMI!"

V návaznosti na články v Bulletinu č.4 (Úvaha o Evropě - Zápach mrtvých) bychom si měli uvědomit, že Amerika nemá tolik obhájců proti antiamerickým náladám táhnoucím Evropou, aby skóre bylo přijatelné právě pro Evropu, i když pro Američany samotné je to možná druhořadý problém nebo spíše problém vůbec žádný, protože jsou zvyklí řešit své věci sami, jak dokládá historie jejich země a to jak politické, tak vojenské.

Ovšem je tu aspekt morálně politický, pravidlo, které nesmí být vyřazeno ze hry, a to ne kvůli Americe, ale vůči Evropě samé. Je to její zrcadlo! Nestačí nám psát o dojmech ze svých cest po Státech, nestačí v klidu a pohodě hlásat ideály, ale říci pár slov na jejich obranu a zamyslet se nad původem těchto levicových nálad.

Kde vznikají? Vezmeme-li v úvahu, že nám Marx a Engels zanechali hnutí s názvem antimilitarismus, již před rokem 1918 reprezentované levicovým křídlem druhé internacionály a změněné později na „lidová fronta proti fašismu a válce“ (1935) a ještě později světovým mírovým hnutím (1970), nemusíme pokračovat v dalších otázkách.

Levicově zaměřená intelektuální Evropa před první světovou válkou neměla nikdy problém přebírat tato hnutí a určovat jejich směr. Vezmeme-li v úvahu složitou společenskou situaci v Itálii, kde reagoval v podání sociálního žánru film a stejně tak ve Francii, která měla navíc vždy zásobárnu vynikajících herců a kde nebyl problém právě těmito lidmi řídit část společnosti do levého spektra, právě zde bylo přirozené podhoubit pro protiamerické nálady.

Vzhledem k tomu, že z bývalé koloniální velmoci Francie zbylo torzo a francouzská politika vedená de Gaullem (1958) a jeho stoupenci usilovala obnovit myšlenku, jejíž základem bylo vytvoření tzv. silně velmo-

censké Francie. Rok 1958 je začátek 5. republiky, což reprezentuje: Alžírsko-OAS pokus o vlastní jaderný program - sílí boj levice včele s FKS za sociální přeměny - rozšíření politiky na východ, hlavně na SSSR - vystoupení z NATO.

To vše jasně definuje podmínky pro hnutí antiamerikanizmu. A právě z této Francie byla vedena silná kritika na Němce a kancléře Adenauera (který zakázal Komunistickou stranu Německa), že je jejich politika příliš proamerická. Němci naopak Francouzům vytýkali protiamerický směr politiky a příliš smířlivé pohledy na východní blok v čele se Sovětským svazem. Nejsilnější pozice ve Francii měli komunisté, kteří získali v prvních poválečných volbách okolo 6 000 hlasů (27%), pět ministrů. O rok později vyhráli volby (29%) a do konce 70. let si udržovali do 25% hlasů.

Pokud mohla Francie v té době být velmocí, tak skutečně byla, a to ve světě filmu. Francouzi vnímají svoji kulturní identitu až chorobně a neřeknou jinak než „Civilisation française“. Pokud se filmu týče, může to platit pro 60. - 70. léta, ale rozhodně v posledních 25 letech Francie filmovou velmocí není. Konstantování režiséra Leloucha, že Evropa a Francie má nápady, ale ne prostředky a Amerika prostředky, ne nápady, může pro Francouze znít lichotivě, ale není to tak úplná pravda.

Ovšem, kdo to změní? Prodat nápady? Státní dotace? Francouzský film, kde se ztrácely miliardy ze státní pokladny, byl vždy vzorem pro naši kinematografii, kdysi i dnes. Takže, porad' si, Evropo!

Většina levicové intelektuální a umělecké fronty v ČSR od let 1918 je dostatečně známa a zahraniční politika včetně obrany byla orientována na Francii, a stejně jako Francie budovala Maginotovu linii, my budovali pevnostní pásma bunkrů. Maginotova linie měla bránit Francii od východu. Ovšem

mimo jiných chyb, myšlenka byla postavena na pasivní obraně a šla snadno obejít přes Belgie. Stejně platilo u nás.

Se svou podporou antiamerikanismu přichází i OSN, organizace bez morálního kreditu, kde má stejnou hodnotu hlas diktátora jako hlas svobodného demokrata. Tato organizace se snaží být arbitrem ve sporech, které jsou vedeny ve světě a to bez ohledu na korupci, která ovládá její aparát. OSN by měla vážit slova nebo je spíše nevyslovit. Stanovisko církve, spíše papeže Benedikta XVI., se soustřeďuje na americkou kulturu, která nemá dle církevního pohledu duchovní dimenzi. Škoda, že církev neuvádí vůbec nezanedbatelné prvky, které patří do mozaiky složené na obranu svobody a demokracie ve světě a kde na straně práva vždy aktivně v první řadě stály Spojené státy americké a kde církevní pohled nestačil bezpráví zabránit: Vietnam, Korea, 1. a 2. světová válka, Perský záliv, studená válka atd.

Zbývá nevhodná otázka, která v antiamerickém testu chybí, kdy a v čem pomohl svět svojí účastí Spojeným státům americkým? Snadná odpověď, nikdy a v ničem. A otázky pro Evropu: jak by vypadala mapa Evropy, kdyby v roce 1914 a v roce 1940 po dobu dvou válek stála Amerika nečinně mimo zmíněné události? Odkud by psali literáti bývalých koloniálních velmocí se sídlem v Evropě svá díla a pamflety? Jaká že by vládla kultura? A měla by morální dimenzi? Jaké že by Evropa vyznávala ideály?

Nelze nezpomenout, že Amerika byla po 2. světové válce zásobárnou pro Evropu, včetně SSSR, což dokazovala i motorizovaná výzbroj Rudé armády. Materiální UNRRA (United Nations Relief and Rehabilitation Administration), akce pro země postižené válkou. Další veličinou v poválečné Evropě byl Marshallův plán, jehož iniciátorem byl tehdejší státní tajemník - voják - politik - náčelník generálního štábu US Army generál George Marshall (1880-1959), nositel Nobelovy Ceny za mír z roku 1953. Marshallův plán (European Recovery Program) byl připraven na obnovu a rozvoj Evropy po druhé světové válce, založený na hospodářské pomoci ze strany USA. Trval od dubna 1948 do konce roku 1951 a zúčastnilo se 17 evropských států. Vláda ČSR jej odmítla.

Iniciátor a tvůrce těchto akcí, Spojené státy americké, byly a jsou vláčeny s tematikou osvědčenou v 50. letech se stejnými hesly o antiamerikanismu novinářskými embryi i zkušenými levicovými harcovníky novinářského řemesla současnou Evropou. Proč? Napadá mě vyjádření Petra Kratochvíla v Lidových novinách. Cituji: „... není totiž možné, aby tato zkažená Evropa, taková líná stará děvka, která má spoustu sociálních výhod, se silnými odbory, aby mohla konkurovat pilným Američanům a Asiatům...“.

Možná, že naše Evropa má pocit hořkosti při vyslovení slova konkurence a zakrývá si oči při pohledu na současnou globální ekonomiku, kde USA je přisouzeno 25% celkového podílu a EU jen 22%. Čína, která má dnes 5% podílu, dle světových ekonomů má mít za 30 let také 25% vlivu ve světové ekonomice, stejně jako USA, kde podíl bude stabilizován, ovšem EU klesne na 12%, tedy o polovinu méně, což není právě slibná perspektiva.

A Česká republika? Ta žádá formou ministerských misí o zrušení amerických víz. Bitva, která je předem prohraná. To by snad na ministerstvu zahraničních věcí měli vědět a dávat nás do jedné řady s Poláky je asi hodně naivní, protože oni mají jinou představu, shodnou s Američany o pojmu přátelství a jsou schopni na ni reagovat (Irák, Afghánistán). Nakonec Američané zde u nás nejsou žádoucí, pokud se týče základů protiraketového deštníku. Pentagon doporučuje Polsko (což je hlavní spojenec Washingtonu v bloku postkomunistických států) a na druhém místě Českou republiku. Ta věc zvažuje! Jak dlouho? Poláci rozhodně zvažovat nebudou. Je nutné si uvědomit, že na rozdíl od žadatelů o zrušení víz Amerika na 11. září a 19. květen v Oklahoma City nezapomněla. A své důvody k odmítnutí má a my jen můžeme Američanům závidět vládu, která chrání jejich bezpečnost. Kdo navštívil USA před 11. zářím, může potvrdit, že cesta z letadla přes celní prostor byla spíše procházka růžovým sadem (oproti Ruzyni) a to jak v Miami a L.A., tak na východě v N.Y. Při cestách po USA jsme najeli 20 tisíc km a potkali mnoho českých a slovenských studentů a mohu říci, že právě oni se chlubili prošlými daty jejich návštěvy. Ne všichni. Washington pracoval více jak 40 měsíců na nové koncepci zahraniční politiky Spojených států. Dokument, který má 50 stran, nese název: „Národní bezpečnostní strategie Spojených států“ a celkově zachovává směr Bushovy politiky. Cituji z obsahu: „Pokud to bude na základě dlouhodobých principů obrany nezbytné, nevyklučujeme použití síly ještě před tím, než k útoku na USA dojde“.

Doktrína ovšem nevyklučuje diplomatická jednání a dokonce zde dostávají tato jednání větší prostor než dříve. Ovšem pokud je nutné a nezbytné pro obranu USA, lze upřednostnit alternativu vojenského zásahu, což platí i v případě, pokud by se svět k USA obrátil zády. Agentura Reuters z dotyčného dokumentu cituje: „V případě potřeby musíme být připraveni jednat sami“.

Není to v historii nic nového, že v případě ohrožení je Amerika schopná svoje problémy a bezpečnost řešit vlastní silou, na rozdíl od Evropy, kde smlouvy o pomoci stejně nemají platnost, jak je známo z naší historie.

Dokument dále zmiňuje pod názvem „Despotické systémy“ problematické země, kde kromě Iráku jsou uvedeny: Severní Korea, Sýrie, Kuba, Bělorusko, Barma, Zimbabwe. Ostrá slova byla vyřčena i Číně, Rusku a Venezuele.

A zatímco Američané píší své obranné doktríny, Evropská Unie, ta věčně spící sněhurka otrávená rudým jablkem odrůdy „antiamerika“, zůstává ve svém opojném snění, kde se na problém i třeba islámu vždy nějaká „Omaha“ najde. A pod těmito ochrannými perutěmi spící krasavice, věřice v sílu NATO bez yankee, česká zahraniční politika dlouze medituje o problémech, zda

ano či ne, dát či nedát, přijmout či odmítnout, být či nebýt, aby v závěru uvedla svůj hektický, prioritní problém, zvaný „americká víza“.

Vzhledem k tomu, že byl americký názor na Írán citován americkou ministryní zahraničních věcí Condoleezou Riceovou slovy: Je to největší výzva, jaké můžeme čelit, nezbyvá Americe než „být připravena jednat sama“.

Jaroslav Bláha, President pobočky SP USA Praha

Vážení přátelé,

SP USA - česko Americký klub Pobočka Praha hl. město zve členy SP USA na Diskuzi s prezidentem SP USA panem Dr. Stanislavem Kalkusem, která se koná 24. října od 15 do 17 hodin v prostorách Amerického velvyslanectví Praha 1 Tržiště 13.

Přijďte položit své otázky na téma „Od New Yorku po Prahu“. Budou Vám zodpovězeny. Těšíme se na Vaši účast.

Za pražskou pobočku Jaroslav Bláha

VZPOMÍNKA NA SLAVNÝ ZÁJEZD

Právě před 10 lety jsme na stránkách našeho časopisu četli osobní vzpomínky našeho člena Ing. Josefa Kličky na pěvecké turné po USA, kterého se zúčastnil s Pražským pěveckým sborem Smetana. Jejich sbor tehdy absolvoval řadu koncertů ve státech amerického středozápadu: Kalifornii, Nevadu a Utahu. Autor se nyní vrací krátkou vzpomínkou k tomuto pozoruhodnému zájezdu.

28. února jsme si připomněli již 10. výročí odletu na nejpozoruhodnější koncertní turné našeho sboru do USA. V tento den jsme čekali se zatajeným dechem až do 10:40 hod, na odlet linky, Air France do Paříže. Potom už se napětí postupně uvolňovalo a další spoj z Paříže, Airbus 767, přistál v 16:15 místního času v San Francisku (u nás v Praze v tu dobu bylo 1:15 hod.). Na letišti nás očekávaly členky pěveckého sboru Peninsula Women's Chorus z Palo Alto s transparentem "Vítáme PPS SMETANA" a s růžičkou pro každého z nás.

S tímto ženským pěveckým sborem si připomeneme 10. výročí našeho zájezdu shodou okolností také ještě v letošním roce. Dámy z PWC si totiž na letošní rok naplánovaly zájezd do Evropy a zastaví se také u

nás v Praze. Společné vystoupení se uskuteční v neděli 23. července v evangelickém kostele u Salvátora.

Zájezd do USA v r. 1996 připravilo vedení Pražského pěveckého sboru Smetana a protože všechny hlasové skupiny nebyly dostatečně obsazeny, přizvalo ke spolupráci další zpěváky - především z Pěveckého sdružení pražských učitelů, ale i z jiných sborů. Sbormistrem PPS Smetana byl tehdy Mgr. Michael Keprt a i pro něho byl tento zájezd jedním z vrcholů jeho začínající sbormistrovské kariéry. Byl velice úspěšný a sklízel uznání amerického publika také díky své perfektní angličtině. Ze skladeb našeho repertoáru byl nejúspěšnější cyklus mužských sborů Zdeňka Lukáše „Jaro se otvírá“. Houslový part tentokrát nacvičil Václav Polívka.

Během tohoto zájezdu, který byl rozvržen na 23 dny, jsme navštívili 3 státy USA: Kalifornii, Nevadu a Utah. V minivanech Ford jsme naježdili 4200 mil (podle evropských měřítek přes 6700 km).

Koncerty se konaly především v okolí San Francisca (v jeho satelitních předměstích San Bruno, Palo Alto, Los Altos), dále ve Folsomu a Quincy - v Nevadě v Elko,

Carson City, Winnemuce a v Utahu zejména v hlavním městě Salt Lake City, v Ogdenu a Loganu.

Nejsilnějším zážitkem celého zájezdu bylo setkání se světově proslulým (a největším na světě - 320 zpěváků) smíšeným sborem Mormon Tabernacle Choir, účast na jejich zkoušce a závěrem možnost zazpívat si v jejich „vajíčku“, obrovské rotundě pro 6000 posluchačů. Na těchto slavných dvacet minut budeme vzpomínat do konce života.

Ještě jeden hluboký zážitek mám z cestování po perfektních amerických silnicích a chci se o něj podělit s Vámi, kteří plánujete poznávat USA na vlastní pěst, v pronajatých autech. Jednak se nebojte auto si kdekoliv vypůjčit, síť půjčoven je dostatečně hustá (většinou můžete auto vrátit v libovolném místě, nemusíte se s ním vracet do výchozího bodu - ale je nutno se předem informovat!). Auta jsou v perfektním stavu, ale i v případě, že dojde k jakékoliv poruše, okamžitě vám půjčovna přistaví nové auto. (Nám se stalo, že kolega při couvání nepa-

trně „netrefil“ do vrat garáže a také po nahlášení poškození do rána dostal nový vůz.) Ale hlavně cestování auty je příjemný a nezapomenutelný zážitek. Sám nejsem řidič a přesto jsem se nebál působit jako navigátor. Stačilo, abych si před začátkem každé etapy prohlédl na mapě cílový dojezd a mohl jsem řidiče navádět podle stoprocentního silničního značení.

Zvláštní kapitolou na našem koncertním turné byli naši krajané, ať už Češi nebo Slováci. Na některé naše koncerty přijeli i ze vzdálenosti 200 - 300 km. Spíš se jednalo o informovanost, která byla různá podle pečlivosti organizátorů v jednotlivých státech. Nejvíce krajanů jsme měli na koncertech v Carson City a v téměř pouštním městě Elko. Mezi mormony v Utahu jsme se zase setkali s několika mladými misionáři, kteří ještě hovořili celkem dobře česky nebo slovensky, neboť před každou misijní cestou musí povinně absolvovat půlroční jazykový kurs.

Ing. Josef Klička, člen SP USA Praha

ČESKOU KONZULKOU V LOS ANGELES aneb Jak se žije Brňanům v zahraničí

Jméno Gity Fuchsové je s Brnem spjata velice úzce. I když v zahraničí pobývá již osm let, udržuje s ním blízký kontakt. Má zde svůj domov, kam se vrací, jak jen to jde. Má tady také část rodiny a své přátele. S mnohými z nich se při svých návratech setkává. Ten, kdo ji zná, mi dá určitě za pravdu, že je to velice pilná a charismatická bytost.

Původně vystudovaná právnička začínala svou kariéru v bohémském prostředí. Stala se manažerkou Centra experimentálního divadla, a možná právě proto ji dodnes svět umění tolik přitahuje. Poté byla ředitelkou Správy českých center. Po čtyřletém působení v této funkci na ministerstvu zahraničních věcí byla jmenována českou generální konzulkou v Kapském Městě. Následovala dvouletá práce ředitelky Sekretariátu České komise pro UNESCO v Praze. Nyní již třetím rokem působí na Generálním konzulátu ČR v Los Angeles (USA) jako česká generální konzulka. V Brně přednáší na Janáčkově akademii múzických umění mezinárodní kulturní vztahy a management.

V exkluzivním rozhovoru jsem jí položila pár otázek:

Už několik let působíš v zahraničních diplomatických službách. Nestýská se Ti po Brně?

Jsem na *zamini*, jak říkáme v naší profesní hantýrce ministerstvu zahraničních věcí, od roku 1992, z toho již osm plných let v zahraničí - s dvouletým působením

mezi Afrikou a Amerikou v kanceláři České komise pro UNESCO, kdy jsem měla na starosti mj. i naši misi při UNESCO v Paříži. A stýská se mi vždycky, byť jsem byla mimo domov třeba i jen krátce, na týden. Jen jsem si teď na to stýskání víc zvykla.

Domů přijíždíš jednou-dvakrát ročně. Jak se s odstupem času díváš na Brno? Na co se díváš okem kritika?

O dění doma jsem velmi detailně informovaná. Nejenže to patří k naší profesi, ale i proto, že nechci ztratit osobní kontakty. A dění v Brně - to je můj koníček.

Ale když se ptáš na oko kritika - víš, já jsem strašný patriot, obzvláště tady v Americe. Já mám doma ráda úplně všechno, i ty některé naše úplně zbytečné chyby, například, že si v Brně pořád připadáme odstrčení pragocentrismem. Vždyť je to jen na nás samotných, více té hrdosti, průbojnosti, sebestřednosti... No a to jsem zase naopak ráda, že nám toho trochu chybí!

Tvá předchozí mise byla v Jihoafrické republice, která se stala Tvou velkou láskou. Ráda vzpomínáš?

Jižní Afriku - a nejenom Jihoafrickou republiku, ale i Namibii, Botswanu, Zimbabwe, Mosambik, Lesotho -, tu už mám jednou provždy „zalezlou pod kůži“! Ty nekončné obzory, úchvatná příroda, přátelší lidé, svou rozdílností tak vzájemně si blízké kultury... Ale tak to snad vnímá každý, kdo jednou, byť jen na chvíli, tam pobýval. Však Ty o tom můžeš povídat sama! Když jsem se vrátila domů, myslela jsem si, že už

nejsem schopna žít nikde. A když jsem pak nastoupila do Los Angeles, tak jsem zjistila, že už budu schopna žít všude!

Ale zpět k Tvému současnému působišti. Jak se Ti žije v L. A.?

Žije se mi v Andělově dobře, ale toto prosté sdělení mám opravdu prožité čtyřmi lety důkladného poznávání bez předsudků.

Co oceňuješ ve srovnání se životem u nás?

Oceňuji především elementární slušnost - pozdravem, projevený (byť zdvořilostní a do hloubky nejdoucí) zájem a všudypřítomný úsměv. Dodržování pravidel a s tím související vynutitelnost práva, téměř okamžitou.

Přestože žiješ v zahraničí, udržuješ s naším městem čilé kontakty. Svědčí o tom například výstava Liběny Rochové...

Nebudu na tak malém prostoru vyjmenovávat všechny aktivity spojené s Brnem, to bych mohla být nařčena z brnocentrismu. Odkáži čtenáře na naše webové stránky www.mzv.cz/losangeles, kde zjistí, že se neřídíme principem teritoriality, ale kvality!

Los Angeles navštívil také děkan divadelní fakulty JAMU Josef Kovalčuk. Mohla bys o Vaší spolupráci říct něco bližšího?

Pan děkan navázal na již započatou spolupráci s některými institucemi v Los Angeles a San Francisku - např. s jednou z nej-

prestižnějších uměleckých vysokých škol v USA CalArts, či divadelními scénami, jako je Redcat v proslulé Walt Disney Concert Hall, nebo s ředitelem festivalu na UCLA Davidem Seftonem, který přednášel letos na divadelní fakultě. Děkan také přivezl výstavu scénografických prací studentů a pedagogů divadelní fakulty, kterou jsme pro velký zájem diváků v naší Czech Front Gallery prodloužili o další měsíc!

Chystáš i nějaké další projekty ve spolupráci s Brňany?

Právě na základě jednání děkana Kovalčuka budeme společně v příštím roce připravovat účast některého studentského představení na Mezinárodním divadelním festivalu vysokých škol „Setkání / Encounter“. A doufám, že se nám podaří uskutečnit debatu s paní profesorkou Hanou Librovou z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity na téma „Ne vlažně a ne váhavě o ekologickém luxusu“.

Kde a jak budeš slavit letošní vánoční svátky?

Nejtěžší otázka na závěr, na kterou odpověď je daň naší profesi: nevím.

*Rozmlouvala Zdeňka Dubová.
Tento článek je převzat z tisku.*

Viktor Souček, President pobočky SP USA Brno

ŠTĚSTÍ

Pozn.: uvedený text jsem obdržel elektronickou poštou. Ing. Přemysl Urbánek, člen SP USA Praha

Jmenoval se Fleming a byl to chudý skotský rolník. Jednou, když se snažil vydělat pro rodinu na živobytí, uslyšel volání o pomoc z nedaleké bažiny. Zahodil náradí a běžel k močálu.

Tam našel vyděšeného kluka po pás v černém bahně, jak křičí a snaží se dostat ven. Rolník osvobodil mladíka a zachránil ho tak před pomalou a úděsnou smrtí.

Další den se u Skotovy zahrádky zastavil luxusní vůz. Vystoupil z něj elegantně oblečený šlechtic a představil se jako otec chlapce, kterého rolník Fleming zachránil.

"Chci se s vámi vyrovnat," řekl šlechtic. "Zachránil jste život mému synovi",

"Ne, nemohu přijmout peníze za to, co jsem udělal," odvětil skotský rolník a odmítl nabídku. V tu chvíli se ve dveřích objevil rolníkův syn.

"Tohle je váš syn?" zeptal šlechtic.

"Ano," odvětil rolník hrdě.

"Udělám vám nabídku. Dovolte, abych mu poskytl stejnou úroveň vzdělání, jaké se dostane mému synovi. Pokud je mladík aspoň trochu po otci, určitě z něho vyroste muž, na kterého budeme oba pyšní."

A tak se stalo.

Syn rolníka Fleminga chodil do nejlepších škol a po čase promoval na Lékařské fakultě St. Mary's Hospital Medical School v Londýně a posléze dosáhl světového věhlasu jako vynálezce penicilinu, **Sir Alexander Fleming**.

Po letech syn téhož šlechtice, který byl zachráněn z močálu, dostal zápal plic.

Co mu zachránilo život tentokrát? Penicilin.

Ten šlechtic se jmenoval Lord Randolph Churchill. A jeho syn?

Sir Winston Churchill.

Americké filmy v našich kinech v letech 1968-1985

Rok Pražského jara 1968 zahájil období 17 let, kdy přes následnou „normalizaci“ totalitního režimu byla udržována na svou dobu dobrá úroveň průměrného počtu 17 amerických filmů uváděných ročně do našich kin. V téže době bylo však v USA vyrobeno průměrně 210 celovečerních filmů za rok, takže náš divák měl možnost shlédnout zhruba 8% filmů vyrobených v USA. Jako ilustraci jsem vybral některé filmy, uvedené v jednotlivých letech do našich kin (údaje podle slovenské Encyklopedie filmu a českého vydání německé Kroniky filmu):

1968: **Fantastická cesta** (sci-fi se Stephenem Boydem a Raquel Welchovou o miniaturní ponorce v krevním oběhu), **Kdo se bojí Virginie Woolfové?** (nenávisťná hádka Elizabeth Taylorové s Richardem Burtonem se zřejmou analogií jejich skutečného manželství), **Podzim Čejenu** (historický epos s Richardem Widmarkem a Jamesem Stewartem o Indiánech prchajících z rezervace), **Rio Bravo** (western s Johnem Waynem)

1969: **Bosé nohy v parku** (manželská komedie s Robertem Redfordem a Jane Fondovou), **Hádej, kdo přijde na večeři** (Spencer Tracy a Katharine Hepburnová šokováni dcerou, která se chce vdát za Sidneye Poitiera v roli afroamerického lékaře), **Chladnokrevně** (podle Trumana Capota o autentickém vyvraždění kansaské farmářské rodiny), **Rebel bez příčiny** (drama z roku 1955 s Jamesem Deanem a Natalií Woodovou)

1970: **Bonnie a Clyde** (autentické drama texaské gangsterské dvojice Warrena Beattyho a Faye Dunawayové), **Čekej do tmy** (thriller s Audrey Hepburnovou v roli slepé ženy, v jejímž bytě zločinci hledají zásilku heroinu), **Planeta opic** (první ze série sci-fi o smutném osudu lidstva s Charltonem Hestonem a Kim Hunterovou), **Psycho** (vražedný horor Alfreda Hitchcocka z roku 1960 s Anthonym Perkinsem), **Ptáci** (Hitchcockův thriller z roku 1963 s Tippi Hedrenovou a Rodem Taylorem)

1971: **Cesta kolem světa za 80 dní** (dobrodružná komedie podle Julese Vernea z roku 1956 s Davidem Nivenem a Shirley MacLaineovou), **Hello, Dolly** (muzikál podle Johanna Nepomuka Nestroye s Barbrou Streisandovou, Walterem Matthauem a Louisem Armstrongem), **Sladká Irma** (komedie se Shirley MacLaineovou a Jackem Lemmonem o pařížské prostitutce), **V žáru noci** (pětioscarový příběh Sidneye Poitiera v roli afroamerického detektiva v rasistickém jižanském městečku), **100 pušek** (příběh o historickém povstání mexických Indiánů s Raquel Welchovou a Burtem Reynoldsem)

1972: **Bostonský škrtič** (krimi s Tonym Curtisem a Henrym Fondou podle autentic-

kých vražd), **Butch Cassidy a Sundance Kid** (western s Paulem Newmanem a Robertem Redfordem v rolích autentických banditů), **Koně se také střelají** (drama s Jane Fondovou o drastickém tanečním maratónu za hospodářské krize).

1973: **Hlava 22/Catch-22** (hořká protiválečná komedie s Alanem Arkinem o znechucených amerických letcích ve Středozeří), **Lev v zimě** (historický film s Peterem O'Toolem, Katharinou Hepburnovou a Anthonym Hopkinsem o boji Richarda Lví srdce o anglický trůn ve 12. století), **Malý velký muž** (western s Dustinem Hoffmannem o dlouhém strastiplném životě bílého muže vchovaného Indiány), **West Side Story** (oscarový milostný muzikál z roku 1961 s Natalií Woodovou z prostředí střetu dvou pouličních band mládeže v New Yorku)

1974: **Co dál, doktore?** (bláznivá komedie s Barbrou Streisandovou a Ryanem O'Nealem v roli nemotorného hudebního vědce), **Dobrodružství Poseidonu** (katastrofický film s Genem Hackmanem, Shelley Wintersovou a Ernestem Borgninem o potápěčím se luxusním parníku), **Letiště** (první ze série katastrofických filmů podle Arthura Haileya s Burtem Lancasterem), **Půlnoční kovboj** (drsný psychologický příběh s Dustinem Hoffmannem v roli smrtelně nemocného newyorského zlodějíčka)

1975: **Dívka ze Západu** (westernová parodie s Jane Fondovou), **Knih džunglí** (poslední kreslený film s osobní účastí Walta Disneye z roku 1967 podle Rudyarda Kiplinga), **Motýlek/Papillon** (Steve McQueen v roli jediného autentického trestance, kterému se podařil útěk z Dábelského ostrova ve Francouzské Guyaně), **Velký Gatsby** (neúspěšný velkofilm podle F. Scotta Fitzgeralda s Robertem Redfordem v roli zbohatlíka a Miou Farrowovou)

1976: **Čelisti** (úspěšný katastrofický film Stevena Spielberga s Royem Scheiderem a Richardem Dreyfussem o obřím žralokovi), **Nebožtíci přejí lásce** (komedie s Jackem Lemmonem a Juliet Millsovou, jejichž rodiče zahynuli při nehodě v Itálii), **Podraz** (sedmioscarový film s Paulem Newmanem a Robertem Redfordem v rolích mazaných podvodníků), **Rozhovor** (drama s Genem Hackmanem v roli specialisty na odposlechy), **Takoví jsme byli** (film o několikiletém vývoji vztahu mezi Barbrou Streisandovou a Robertem Redfordem v rolích komunistky a spisovatele z bohaté rodiny)

1977: **Čínská čtvrt** (krimi s Jackem Nicholsonem v roli soukromého detektiva odhalujícího korupční skandál a Faye Duna-wayovou), **Francouzská spojka** (třioscarový film s Genem Hackmanem v roli fanatického policisty v boji s pašeráky narkotik v New Yorku), **Modrý pták** (koprodukční

americko-sovětská pohádka podle Maurice Maeterlincka s Elizabeth Taylorovou, Jane Fondovou a Avou Gardnerovou)

1978: **Funny Girl** (muzikál z roku 1967 s Barbrou Streisandovou o kariéře revuální hvězdy), 1979: **Blízká setkání třetího druhu** (sci-fi Stevena Spielberga s Richardem Dreyfussem o přátelských mimozemšťanech).

1980: **Rocky** (boxerská pohádka se Sylvestrem Stallonem), **Stříbrný blesk** (dobrodružná komedie s Genem Wilderem a Jill Clayburghovou v ohroženém rychlíku), **Tři dny Kondora** (thriller s Robertem Redfordem v roli řadového pracovníka CIA, kterého smrtelně ohrožují tajemní spiklenci)

1981: **Kramerová versus Kramer** (rozvodové drama s Dustinem Hoffmanem a Meryl Streepovou), **Všichni prezidentovi muži** (politický thriller s Dustinem Hoffmanem a Robertem Redfordem v rolích autentických novinářů, kteří rozpoutali aféru Watergate vedoucí k pádu Richarda Nixona v roce 1974)

1982: **Pomáda** (muzikál s Johnem Travoltou a Olivíí Newton-Johnovou), **Útěk z Alcatrazu** (akční film s Clintem Eastwoodem v roli autentického vězně, kterému se s dvěma komplici v roce 1962 podařil útěk

z nejlépe hlídaného vězení na ostrůvku u San Franciska)

1983: **První dáma country music** (životopisný film o Loretě Lynnové, za hlavní roli získala Oscara herečka českého původu z Texasu Sissy Spaceková), **Připoutejte se, prosím** (parodie katastrofických filmů o otravě cestujících i posádky obřího letadla rybami)

1984: **Nezvěstný** (politický thriller s Jackem Lemmonem a Sissy Spacekovou v roli otce a manželky autentického amerického novináře zmizelého v Chile v roce 1973 při Pinochetově puči), **Tootsie** (komedie s Dustinem Hoffmanem v roli nezámožného herce, který se proslaví teprve v ženském převleku).

1985: **Dobyvatelé ztracené archy** (akční film Stevena Spielberga s Harrisonem Fordem v roli archeologa Indiany Jonese ve střetu s nacistickým komandem), **E.T.-Mimozemšťan** (sci-fi Stevena Spielberga), **Na Zlatém jezeře** (film s Katharine Hepburnovou, Henrym Fondou a Jane Fondovou o konfliktech mezi členy stárnoucí rodiny)

Jan Helbich, člen SP USA Praha

Rozloučení

ve čtvrtek 27. července jsme se ve Strašnickém krematoriu rozloučili

s panem Milošem Káclem

členem pražské pobočky SP USA, který svým úsměvným optimismem bude chybět při setkání na parníku, na schůzích i pořádaných akcích.

Pobočka SP USA Praha ztrácí aktivního člena, který vždy přispíval dobrou náladou a vtipem. Na rozloučení s Milošem Káclem byli přítomni Dr. Hrbek, Holub a Bláha.

SP USA pobočka Praha hl. město

Nové filmy USA v našich kinech (18)

Mnichov. Rok výr. 2005, koprodukce s Kanadou, prem. 2. 2. 2006. Režie Steven Spielberg. Hrají Eric Bana, Daniel Craig aj. Politický thriller o izraelské odvetě za teroristický útok na olympiádě v Mnichově v roce 1972.

Nikdy to nevzdávej! Pův. název Raise Your Voice. Rok výr. 2004, prem. 2. 2. 2006. Režie Sean McNamara a David Brookwell. Hrají Hilary Duffová, Oliver James, Rebecca De Mornayová aj. Hudební melodrama z konzervatoře v Los Angeles.

Saw 2. Rok výr. 2005, prem. 2. 2. 2006. Režie Darren Lynn Bousman a Greg *Fellini* Copeland. Hrají Donnie Wahlberg, Shawnee Smithová, Tobin Bell aj. Krimi o sériovém vrahovi věznícím osm osob v uzavřeném prostoru.

Walk the Line. Rok výr. 2005, koprodukce s Německem, prem. 2. 2. 2006. Režie James Mangold. Hrají Joaquin Phoenix, Reese Witherspoonová a j. Hudební film ze života legendárního **Johnnyho Cashe** (1932-2003) v letech 1944-1968.

Co je šeptem... Pův. název Rumor Has It... Rok výr. 2005, koprodukce s Německem, prem. 9. 2. 2006. Režie Rob Reiner. Hrají Jennifer Anistonová, Kevin Costner, Shirley MacLaineová aj. Romantická komedie navazující na milostný příběh Absolvent z roku 1967 s Dustinem Hoffmannem, Anne Bancroftovou a Katherine Rossou.

Super Size Me. Rok výr. 2004, prem. 9. 2. 2006. Režie Morgan Spurlock. Hraný dokument o obezitě a jiných následcích, které režisér získal na sobě měsíčním experimentem výhradního stravování v řetězci MacDonald's.

Zathura: Vesmírné dobrodružství. Rok výr. 2005, prem. 9. 2. 2006, český dabing. Režie Jon Favreau. Hrají Josh Hutcherson, Jonah Bobo aj. Dětské sci-fi navazující na film Jumanji z roku 1995.

Žít po svém. Pův. název An Unfinished Life. Rok výr. 2004, koprodukce s Německem, prem. 9. 2. 2006. Režie Lasse Hallström a Danny Virtue. Hrají Robert Redford, Jennifer Lopezová, Morgan Freeman aj. Melodrama o komplikacích osamělého života stárnoucího muže ve Wyomingu.

Gejša. Pův. název Memoirs of a Geisha. Rok výr. 2005, prem. 16. 2. 2006. Režie Rob Marshall a John DeLuca. Hrají Ziyi Zhangová, Ken Watanabe aj. Melodrama odhalující skutečný život těchto dívek v Japonsku od roku 1929 do poválečných let.

Mariňák. Pův. název Jarhead. Rok výr. 2005, koprodukce s Německem, prem. 16. 2. 2006. Režie Sam Mendes. Hrají Jake Gyllenhaal, Peter Sarsgaard aj. Válečný film podle autobiografického bestselleru jednoho účastníka první války v Perském zálivu v roce 1991.

Hostel. Rok výr. 2005, prem. 23. 2. 2006. Režie Eli Roth a Roman Janečka. Hrají Jay Hernandez, Derek Richardson aj. Horrorový thriller o dvou amerických studentech, které v hostelu u Bratislavy čeká místo očekávaných erotických zážitků brutální mučení. Natáčelo se v Čechách s pochybnými slovenskými reáliemi.

Capote. Rok výr. 2005, koprodukce s Kanadou, prem. 3. 2. 2006. Režie Bennett Miller. Hrají Philip Seymour Hoffman, Catherine Keenerová aj. Krátký úsek života homosexuálního spisovatele Trumana Capoteho (1924-1984), autora krimi o autentic-
kém vyvraždění rolnické rodiny v Kansasu v roce 1959.

teho (1924-1984), autora krimi o autentic-
kém vyvraždění rolnické rodiny v Kansasu v roce 1959.

Dobrou noc a hodně štěstí. Rok výr. 2005, koprodukce s Francií, Velkou Británií a Japonskem, prem. 2. 3. 2006. Režie George Clooney. Hrají David Strathairn, Patricia Clarksonová, George Clooney aj. Úsek života TV reportéra Edwarda R. Murrowa (1908-1965) kritizujícího fanatického protikomunistického senátora Josepha McCarthyho (1908-1957) v letech 1953-1954, ale také špatnou TV informovanost veřejnosti.

Karoolka. Pův. název Hoodwinked! Rok výr. 2005, prem. 2. 3. 2006, český dabing. Režie Cory Edwards aj. Animovaná pohádka inspirovaná klasickou a japonskou předlohou.

Růžový panter. Rok výr. 2006, prem. 2. 3. 2006. Režie Shawn Levy. Hrají Steve Martin, Kevin Kline, Jean Reno aj. Variace na sérii krimi komedií s Peterem Sellersem o ztraceném diamantu od roku 1964.

Underworld: Evolution. Rok 2005, prem. 2. 3. 2006. Len Wiseman a Brad Martin, Hrají Kate Beckinsaleová, Scott Speedman aj. Pokračování upírského hororu z roku 2003.

Zkrocená hora. Pův. název Brokeback Mountain. Rok výr. 2005, koprodukce s Kanadou, prem. 2. 3. 2006. Režie Ang Lee. Hrají Heath Ledger, Jake Gyllenhaal, Michelle Williamsová, Anne Hathawayová aj. Psychologický western z Wyomingu o dvou homosexuálních kovbojích.

Casanova. Rok výr. 2005, prem. 16. 3. 2006. Režie Lasse Hallström a Kimble Rendall. Hrají Heath Ledger, Sienna Millerová, Jeremy Irons aj. Historická komedie o legendárním svůdníkovi (1725-1798) v roce 1753 v Benátkách.

Faktótum. Rok výr. 2005, koprodukce s Norskem, Německem, Itálií a Francií, prem. 16.3. 2006. Režie Bent Hamer. Hrají Matt Dillon, Lili Taylorová, Marisa Tomeiová aj. Psychologický film inspirovaný autobiografií Charlese Bukowského (1920-1994) z roku 1975.

Zmražená pojistka. Pův. název The Big White. Rok výr. 2004, koprodukce s Velkou Británií a Německem, prem. 16. 3. 2006. Režie Mark Mylod. Hrají Robin Williams, Holly Hunterová aj. Černá komedie o mrtvole nalezené v zapadlém městečku na Aljašce.

Producenti. Rok výr. 2005, prem. 23. 3. 2006, Režie Susan Stromanová. Hrají Nathan Lane, Matthew Broderick, Uma Thurmanová aj. Muzikálová komedie o prohaném producentovi v roce 1959.

Syriana. Rok výr. 2005, prem. 23. 3. 2006. Režie Stephen Gaghan. Hrají George Clooney, Matt Damon aj. Politický thriller o mezinárodním boji o ropu v Perském zálivu.

Z Filmového přehledu vybral Jan Helbich

Nové čtení o USA (18)

Ferguson, Niall: **Colossus. Vzestup a pád amerického impéria.** Přel. Martin Weiss. Praha: Dokořán 2006. 400 s. Váz. 499 Kč. Britský historik nevytýká Americe, že je imperialistická, ale že je imperialistická málo, protože dnešní svět liberální imperialismus potřebuje.

Baršová, Andrea – Barša, Pavel: **Přistěhovalství a liberální stát.** Imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku. Brno: Masarykova univerzita 2005. Edice Monografie. 312 s. Brož. 300 Kč.

Goldberg, Bernard: **Jak novináři manipulují. Stanice CBS očima svého reportéra.** Přel. V. Lásková. Praha: Ideál 2005. Edice Dějinné zvraty a souvislosti. 232 s. Brož. 299 Kč. Kritický pohled na média.

Impellusová, Lucia: **Slavné galerie světa: Metropolitan Museum New York.** Přel. M. Lázňovská. Praha: Euromedia Group – Knižní klub 2005. 144 s. Váz. 349 Kč. Průvodce po sbírkách včetně reprodukcí nejvýznamnějších obrazů a jejich detailů.

Seiler, Signe: **Indiáni Severní Ameriky.** Přel. J. Staňková, ilustr. J. Henning a F. Kliemt. Plzeň: Fraus 2005. Edice Co-Jak-Proč, sv. 10. 48 s. Váz. 169 Kč. Historie a současnost různých kmenů.

Brinkbäumer, Klaus – Höges, Klemens: **Poslední plavba. Případ Kryštof Kolumbus.** Přel. J. Pondělíček. Praha: Euromedia Group – Knižní klub 2006. 320 s. Brož. 249 Kč. Výzkum záhadného vraku u panamského pobřeží.

Hutečka, Jiří: **Generál a jeho historikové. Robert E. Lee a americká historiografie.** Olomouc: Univerzita Palackého 2005. 222 s. Brož. 168 Kč. O generálovi Konfederace amerických států.

Nalty, Bernard – Pritchard, Russ: **Válka v Pacifiku. Od Pearl Harboru po Tokijský záliv.** Přel. P. Tůma. Praha: Naše vojsko 2006. 304 s. Váz. 1199 Kč. Bohatě ilustrováno.

Graham, Dominick – Bidwell, Shelford: **Boje o Itálii 1943-1945.** Přel. J. Kozák. Brno:

Jota 2006. Edice Military. 536 s. Váz. 468 Kč. Hlavní bitvy a soupeření mezi spojeneckými veliteli.

Dallek, Robert: **Nedokončený život. John F. Kennedy 1917-1963.** Přel. Pavel Kaas. Praha: Argo 2006. Edice Ecce homo. 684 s. Váz. 598 Kč. Údajně první věrohodný životopis.

Turner, Steve: **Hipster s andělskou hlavou. Život Jacka Kerouaka.** Přel. J. Mattuš. Brno: Jota 2006. 2. vyd. 224 s. Váz. 398 Kč. Život zakladatele beatnického hnutí (1922-1969).

Kerouac, Jack: **Na cestě.** Přel. J. Popel. Praha: Argo 2005. 318 s. Váz. 298 Kč. Nový překlad slavného manifestu „On the Road“ z roku 1957, líčící zážitky na trampských cestách mezi New Yorkem a San Franciskem.

Exum, Andrew: **Bojoval jsem s al-Kájdou.** Přel. P. Kovács. Praha: Baronet 2005. 239 s. Váz. 199 Kč. Účast v bojích v Kuvajtu a pak v Afghánistánu v březnu 2003.

Ripley, Tim: **Letecká válka v Iráku.** Přel. M. Milan. Praha: Baronet 2005. 143 s. Váz. 379 Kč. Fotožurnalistický záznam událostí vedoucích ke svržení Saddáma Husajna.

Alexie, Sherman: **Deset malých Indiánků.** Přel. J. Snížek, ilustr. Š. Dančo, doslov I. Bosch. Praha: Maťa 2005. Edice Cesty tam a zase zpátky. 308 s. Váz. 278 Kč. Devět povídek autora z kmene Spokane.

Kesey, Ken – Babbs, Ken: **Poslední kolo. Opravdový western.** Přel. M. Marková. Praha: Argo 2005. 241 s. Váz. 258 Kč. Historický román o autentickém slavném pendeltonském rodeu., kde vystupoval také Buffalo Bill.

Roth, Philip: **Spiknutí proti Americe.** Přel. J. Líněk. Praha: Volvox Globator 2006. Edice Na cestě. 312 s. Váz. 299 Kč. Román o fiktivním vítězství slavného letce Charlese A. Lindbergha v prezidentských volbách v roce 1940 a jeho pronacistické politice.

Z časopisů o knižních novinkách vybral Jan Helbich

Inzerce na stránkách Bulletinu je tu pro Vás

Dovolujeme si Vám nabídnout naše stránky k prezentaci cílu Vašeho podnikání. Stránky časopisu "Bulletin" čtou čtenáři nejen v České Republice, ale i ve Spojených Státech Amerických, a proto Vám mohou otevřít cestu do této země. Texty v angličtině a češtině. Zkuste inzerce v Bulletinu. Ceník inzerce: sloupek 8x12cm=1500 Kč; 16x12=3000 Kč

Informace/Information Bláha Jaroslav, Lužická 7, 120 00, Praha 2, Czech Republic

Offer of Advertisement in Our Bulletin

We are offering our Bulletin pages for advertisement in our Bulletin in Czech Republic. Czech are interested in life in United States and more and more of them are traveling to United States therefore they will read also your advertisement.

Advertisement charges: 3x5inch=50 US\$; 6x5inch=100 US\$; 7x9inch=150 US\$

THE NATIONAL MEMORIAL INSTITUTE FOR THE PREVENTION OF TERRORISM

Národní institut paměti pro prevenci terorismu (MIPT) se nachází v Oklahoma City a věnuje se rozšiřování a zprostředkování informací jak pomoci zabránit terorismu a zmírňovat jeho následky.

MIPT byl založen 23. září 1999 v Oklahomě jako neziskové sdružení a takto uznáván institucí Internal Revenue Service. Vznikl ze snahy přeživších a rodinných příslušníků obětí bombového útoku z 19. dubna 1995 zvaného „Murrah Federal Building bombing“ o vytvoření tzv. *živého pomníku*. Institut si hluboce váží této snahy a uvádí ji v praxi tím, že se snaží pomoci jiným městům vyhnout se tomu, čím muselo Oklahoma City projít. MIPT uspořádal svou první konferenci o terorismu 19. dubna 2000.

MIPT vidí jako svůj cíl svět, ve kterém je terorismus považován za taktiku, která není uznávaná, již se snaží zabránit a co nejvíce omezit. Institut vidí jako svůj závazek rozšiřovat a sdílet informace, které pomáhají zabránit terorismu a zmírňují jeho následky. To se odráží v jeho čtyřech principech:

1. Žádný důvod neospravedlňuje terorismus
2. MIPT bude mít vždy na paměti památku obětí terorismu a předsevzal si zabránit budoucím událostem
3. MIPT spolupracuje s vládou a zároveň si uchovává svou intelektuální a morální nezávislost
4. MIPT uskutečňuje svou politiku legálním způsobem.

Institut považuje za svoji základní povinnost závazek vůči těm, kteří u případů terorismu zasahují jako první: policisté, hasiči, lékařská první pomoc, ale i vůči všem, kteří jsou teroristickou aktivitou zasaženi. Sponzoruje výzkum vývoje vybavení, výcviku a procedur, které mohou pomoci těmto lidem v zabránění terorismu a vyřazování se s ním.

Vedle závazku vůči prvním zúčastněným je institut též připraven se podílet na aktivitách, které mu pomohou plnit jeho mandát. MIPT pokračuje ve své roli národního kontaktního bodu pro zprostředkování informací týkajících se antiterorismu. MIPT má za cíl:

- stát se primárním zdrojem informací o terorismu
- snažit se generovat, propagovat a implementovat nejlepší postupy, nové i vyzkoušené, za účelem potlačování terorismu a zmírňování jeho následků
- vytvářet a zavádět programy pomáhající obětem terorismu.

Definice terorismu

Neexistuje žádná univerzálně akceptovaná definice terorismu, a i v případě, že se lidé shodnou na definici terorismu, stane se někdy, že se nemožou shodnout na tom, zda je ona definice vhodná pro daný případ.

Národní institut paměti pro prevenci terorismu používá definici obsaženou v nařízeních federální vlády USA:

Termín „terorismus“ znamená předem promyšlené, politicky motivované násilí spáchané na civilistechⁱ podnárodními skupinamiⁱⁱ nebo tajnými agentyⁱⁱⁱ, obvykle mající za cíl ovlivnit přihlížejíci.

Termín „mezinárodní terorismus“ označuje terorismus, jenž se dotýká občanů nebo se odehrává na teritoriu více než jednoho státu.

Termín „teroristická skupina“ označuje skupinu, která celá, nebo jejíž významná část se věnuje mezinárodnímu terorismu.

22 U.S.C. § 2656f(d)

ⁱ. Vláda USA zahrnuje v interpretaci slova „civilista“ vedle civilistů samých i vojenský personál, který v době incidentu byl neozbrojen nebo mimo službu. Podobně kvalifikuje vláda USA útoky na vojenská zařízení či na ozbrojený vojenský personál v době, kdy nebyl zaveden stav vojenského nepřátelství jako teroristické útoky.

ⁱⁱ. V tomto kontextu „podnárodní“ označuje uskupení nepovažované za národnostní stát. To zahrnuje skupiny jako Provisional Wing v rámci armády Irské Republiky (IRA), HAMAS (Islámské Hnutí Odporu) nebo Kahane Chai.

ⁱⁱⁱ. Příkladem by byly útoky na disidenty provedené tajnými agenty Íránské vlády.

vybral a volně přeložil dle www.mipt.org
Adam Dufek, člen SP USA Praha

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

Česko - americký klub
The Czech - American Club

Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, Czech Republic
tel.: +420 224 210 813

REDAKCE: J. Bláha, SP USA - BULLETIN

mobil: 721 910 475,

e-mail: blaha.jaroslav@centrum.cz

Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, Czech Republic

Bulletin website: www.spusa.cz/usa

Layout: A. Dufek; e-mail: spusa@email.cz